

det vedtages, Hovedforslaget føres tilbage til den Affattelse, det havde her den 8. November ved 3die Behandling. Derefter gaar Forslaget saa paa ny til Landstinget, og vi kunne da vente at faa Sagen i Fællesudvalg, hvor de modstaaende Anskuelse mødes, og hvor det ved Forhandling prøves, om der er Mulighed for at naa en Overenskomst, om denne Sag, der nu paakræver sin Løsning.

Siden Sagen sidst var fremme her i Tinget, er der oppe i det andet Ting faldet Udtalelser, som vi kun kunne glæde os over, Udtalelser om, at naar en Sag vinder frem og bæres frem med Styrke som Udtryk for Folkevillien, naar den tages op af Regeringen, støttet af den almindelige Valgrets Ting, Folketinget, kan Landstinget ikke i Længden stritte imod, ikke i Længden opretholde sin Modstand overfor en saadan Sag. Det, der er udtalt oppe i Landstinget, siden vi havde Sagen for her, synes jeg, giver grundet Haab om, at de Forhandlinger, vi nu staa ret umiddelbart overfor, ville bære Frugt, saaledes at vi nu maa se Sagen løst.

Jeg anbefaler derfor det Ændringsforslag, som jeg har tilladt mig at stille, hvorefter saavel Lovforslagets Indhold som dets Titel affattes saaledes, at det bliver i Overensstemmelse med Folketingets Vedtagelse ved 3die Behandling den 8. November. Dermed være Ændringsforslaget og Sagen i sin Helhed anbefalet.

Hørdum: Efter de Udtalelser, der fremkom fra den ærede Ministers Side, finder jeg heller ingen Anledning til at gaa videre ind paa Sagen. Den højtærede Indenrigsminister har erklæret Forslaget for uacceptabelt, og det maa være tilstrækkeligt til at stemple dette Forslag, der foreligger til Behandling, som ikke værende værdigt til Behandling eller til videre Omtale her i Tinget.

Jeg skal dog sige, at det har forundret mig noget, at dette Forslag har faaet en saa stor Tilslutning i det høje Landsting, som det har faaet, specielt med Hensyn paa de Udtalelser, som ere faldne fra Lederen af det frikonservative Parti der oppe, der mente, at Valgene have godkendt det af os her i Tinget tidligere vedtagne Forslag. Man kunde derfor nok have nogen Grund til at forundre sig over, at de frikonservative desuagtet have været med til at stemme for et saa uacceptabelt Forslag, som det, der her foreligger, i Virkeligheden er. Dertil kommer jo, at der fra vore Partifællers Side

oppe i Landstinget er gjort gældende alt, hvad der med Rimelighed kan gøres gældende imod Forslaget, saa der er i Virkeligheden ingen Grund for os til at gaa videre ind herpaa i Dag.

Jeg skal endnu kun gøre den Bemærkning, at vi fra socialdemokratisk Side ville være villige fremtidig, som vi have været til Dato, til at virke for det heldigst mulige Resultat. Vi have jo hele Tiden vist en Resignation for at komme til at støtte Flertallet her med Hensyn til Gennemførelsen af et fornuftigt Forslag. Denne Resignation vil sikkert ogsaa blive ved at gøre sig gældende, for saa vidt man ikke skulde naa dertil, at det afskæres os at resignere længere, at det afskæres os længere at følge Flertallet. Jeg vil haabe, at det maa udvikle sig saaledes, naar Sagen endelig kommer i Fællesudvalg, at vi vedblivende kunne arbejde med Flertallet i Tinget for Gennemførelsen af en god Reform paa dette Omraade. Med disse Bemærkninger skal jeg slutte, idet jeg henstiller til mine ærede Partifællers, at vi stemme for det Ændringsforslag, der er stillet af det ærede Medlem for Løvel (Anders Nielsen).

N. Andersen: Jeg erkender ogsaa, at hvad der foregaar her i Dag, egentlig kun har formel Betydning, og finder derfor heller ingen Anledning til at gaa ind paa en Realitetsbehandling af det fra Landstinget os tilsendte Lovforslag. Jeg kan dog ikke nægte mig at benytte Lejligheden til at sige, at jeg finder ikke den Udtalelse af den højtærede Indenrigsminister afgørende for mit Vedkommende, at dette Forslag skulde være ganske uantageligt. Jeg forstaaer meget vel, at Ministeren for Tiden anser det for at være uantageligt, men det er ingenlunde afgørende for mig; jeg forbeholder mig Ret til lige saa vel som den højtærede Minister at bedømme, om Lovforslaget ud fra mit Synspunkt er mere eller mindre antageligt. Ej heller kan jeg slutte mig til den Udtalelse, der fremkom fra den sidste ærede Taler, at dette Forslag skulde være uværdigt til Folketingets Behandling. Det er en Dom, som jeg betvivler, det ærede Medlem har Beføjelse til at udtale, og som jeg i hvert Fald vil tage Afstand fra.

Jeg fastholder, hvad jeg begyndte med at sige, at hvad der sker i Dag, for mig kun har formel Betydning, og jeg skal derfor, hvis der ikke fremkommer andet eller mere, indskrænke mig til disse Par Ord, idet jeg dog skal bemærke, at